

Under en mellem Gaardeier Jacob Henriksen af Bøgesø og Snefoged Lars Jensen ved Bordingborg nordre Virks Politiret efter Hoved- og Kontraktlage procederet Injuriefag, fremstillede Snefoged Jensen ved Sagens Foretagelse i Retten den 22de Februar 1877 trende til Møde dertil samme Dag indstævnte Vidner, nemlig Ungkarlene Peder Nielsen og Christen Hansen samt Husmand Jens Christian Larsen, og afgave disse hver for sig Vidneforklaring i Sagen, hvilken de bekræftede med Ed. Under en endnu samme Dag paabegyndt kriminel Undersøgelse ved Virks Politiret vedgik imidlertid de 2 nævnte Ungkarle tildels strax, at de i deres Forklaringer i nævnte Sag forsættigen vare afvegne fra Sandheden til Gunst for Henriksen, og erklærede, at de vare forlede hertil af denne, idet han, med hvem de og Larsen vare kjorte til Byen i Anledning af Retsmødet, hvortil de vare indvarslede, underveis gjentagne Gange havde opfordret dem og Larsen til at bevidne, at de Intet huskede i Henseende til det, hvorom Forklaring maatte blive dem afsejlet. Larsen blev afhørt i samme Forhør, men fastholdt Rigtigheden af den af ham i Injuriefagen afgivne Forklaring, ligesom han i Henseende til, hvad der saaledes paafagdes Henriksen, erklærede, at han ikke med Bestemthed mindedes Noget herom, hvorefter han blev dimitteret, medens de to Ungkarle bleve anholdte og efter i Forhør den 25de f. M. at have gjentaaget deres Tilstaaelser, arresterede ifølge Kjendelse. Henriksen blev derpaa anholdt og stillet for Retten den 26de f. M., men nægtede Rigtigheden af det ham Paafagtede. Larsen, der mødte i Forhøret samme Dag, og hvem det efter Protokollens Udvisende blev bethdet, at Sagen ikke angik ham, men at han mødte som Vidne, forklærede den Dag med Bestemthed, at han ikke mindedes, at Jacob Henriksen havde udtalt sig til Vidnerne saaledes, som det paafagdes ham af Nielsen og Hansen. Han blev derefter anholdt og i et paafølgende Forhør tilligemed Henriksen fængslet ifølge Kjendelse, der for Begges Vedkommende blev paaantet, men ved Landsøver- samt Hof- og Stadsrettens Dom af 30te April 1877 stadfæstet. I et den 28de Mai f. A. afholdt Forhør tilstod Larsen, at hans anførte, i Forhørene den 22de og 26de Februar forud under den kriminelle Undersøgelse afgivne Forklaringer vare usande, idet han godt havde erindret at have hørt Henriksen paa Veien til Bræsto den ovennævnte Dag opfordre ham og de 2 Ungkarle til at forklare i Retten saaledes, som det paafagdes Henriksen af disse, og i Forhør den 12te Juli f. A. tilstod ogsaa Henriksen, at han ved bemeldte Leilighed havde, som anført, opfordret de 3 Andre, der kjorte sammen med ham, til at afgive falsk Vidneforklaring i Injuriefagen. Ved Virks Extraretsdom af 30te August f. A. bleve de derefter ansæte, Henriksen efter Straffelovens § 145 1ste Led jfr. § 52 samt efter § 101 med Forbedringshusarbejde i 2 Aar, Nielsen og Hansen efter denne Lovs § 145 2det Led jfr. § 58 hver med Forbedringshusarbejde i 8 Maaned, og Larsen efter Straffelovens § 146 med Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage. Samtlige afkviiserede ved Dommen, og de dem idømte Straffe erekveredes. Spørgsmaalet om Rigtigheden af den assagte Dom for Larsens Vedkommende under Hensyn til Straffelovens § 147 anser Kommissionen efter Indholdet af det den meddelte Kommissorium sig ikke kompetent til at afgjøre.

Ved hvad der er vedgaaet af Tiltalte og iøvrigt oplyst er det bevist, at Tiltalte for at fremtvinge Tilstaaelse af Jens Christian Larsen og Jacob Henriksen i denne Sag har anvendt det Middel under deres Hensidten i Varetægtsfængslet at belægge dem med Spændetrøie. Medens dette Tvangsmiddel maa antages at have været anvendt paa Larsen fra den 17de Mai, og indtil han den 28de næstefter afgav Tilstaaelse, Dag og Nat uden andre Afbrydelser end de, der nødvendigjordes ved Maaltider, Omklædning osv., og een Nats Afbrydelse, der skyldtes en Forglemmelse fra Arrestforvarerens Side, og medens det fra Først til Sidst har været benyttet overfor Larsen for at opnaa hans Tilstaaelse i Sagen, har Spændetrøien været anvendt paa Henriksen fra en af de sidste Dage i Mai Maaned 1877, og til han den 12te Juli næstefter afgav Tilstaaelse, foruden med foranførte nødvendige Afbrydelser, med gjentagne Afbrydelser af flere Dage og Nætter i Træk samt — efter hvad Tiltalte med Bestemthed fastholder, og det Foreliggende giver nogen Føie til at antage — fra Begyndelsen, men iøvrigt kun en kort Tid, som Forebyggelsesmiddel mod Selvmord, hvorpaa Tiltalte vil have befrøgtet Forsøg fra hans Side, og først derefter som Middel til at afstvinge ham Tilstaaelse. I Henseende til denne sin Fremgangsmaade har Tiltalte paaberaabt sig, at han, der var overbevist om, at Larsen og Henriksen vare skyldige i det Forhold, som Undersøgelsen angik, frygtede for den skadelige Indflydelse, det vilde have paa Retsbevidstheden i Jurisdiktionen, om det skulde lykkes disse Tvende og da navnlig Henriksen, der var Op-
havsmænd til den begaaede Forbrydelse, ved deres Shærdighed i at tilbageholde